

дната. Тази книжица не е лишена нито отъ дебели погрѣшки, както н. пр. читеме на стр. 9. бр. 65: „Майка християнска“ намѣто „Наука християнска.“ При всичко това Шоповата книжка обаче заслужва всека признателностъ като първи опитъ за съставянieto на български книгописъ. Въ найново време, руский писателъ *А. Н. Пышинъ*, въ своето списание „Обзоръ исторіи славянскихъ литературъ“ (СПетербургъ 1865. 8°. 536 стр.) излага на стр. 80—87 краткъ прегледъ върху развитието на новобългарската книжнина. Година подиръ това г. *В. Д. Стояновъ*, нинѣшний секретаръ на „Бъл. Кн. Дружество“ въ Браила написа: „Slovo o literárních plodech bulharských“ въ *Časopis českého musea* г. 1866 (стр. 271 и 414).

И *Павелъ Јосифъ Шафарикъ* († 1861) канилъ се е да напише история на българската книжнина. Въ г. 1825, когато е издавалъ исторіята на словѣнскитѣ езици и книжнини, не е можалъ, разбира се, по него време да знае ништо за новобългарскитѣ книги. Около г. 1830 бѣше написалъ пространна история на югословѣнскитѣ книжнини, сирѣчь историята на хърватската, сѣрбската и словинската книжнина, но не е можилъ да се рѣши за да издаде на свѣтъ това важно списание, което едвамъ подиръ смъртта му излѣзе на видѣло въ г. 1864. По същити начинъ искалъ е, види се, да опише по-сетнѣ и българската книжнина, но отъ много други трудове не е можилъ да извърши напълно свой омисълъ. Въ г. 1848 обнародва въ „*Časopis českého musea*“ едно изложение за разцвѣтяванието на словѣнската книжнина въ Българско, дѣто е описана книжовната дѣятелностъ на св. словѣнски апостоли и на тѣхнитѣ ученици и приемници въ IX. и X. столѣтие. Това изложение, съ което се полага за всекогажъ основата за историята на българската книжнина, преведе се на всичкитѣ словѣнски езици; преводътъ му на български направи диаконъ Хрисантъ Јоанновичъ (Бѣлградъ 1849). За новобългарскитѣ книги събирвалъ е Шафарикъ извѣстия, дѣ каквито сѣ могли да му се паднатъ на рѣкъ; въ неговата библиотека, която се спазва нинѣ въ чешкий музей, намѣрваме повече отъ 60 български списания, издадени въ първата половина на нашето столѣтие. И между рѣкописитѣ му има единъ голѣмъ свитѣкъ, който съдържава материали за историята на българската писменностъ. Освѣнъ приготвянията за списание „Разцвѣтяванието“ (*Rozkvět slovanské literatury v Bulharsku. Č. Č. M. 1848 díl I. sv. I.*) има въ тоя свитѣкъ написани заглавията на новобългарскитѣ книги, кое отчасти извадени